

Geçici Bir Süre İçin İzleyiciyiz...

Sizlere izlediğim oyunlar arasında, bütçemi en az ve bilincimi en çok etkileyen iki oyundan bahsetmek istedim... (ve bahsettim:-))

APAÇIK Oyun, şeker hastalığı yüzünden bir gözü çoktandır görme yetisini kaybetmiş Richard'ın, yeni taşındığı dairesine, tıbbi sosyal yardım görevlisi olan Thomasina'yı getirmesiyle başlar. Thomasina kördür. Kısa sürede, birbirlerine karşı gelişen güçlü aşkları, Richard'ın, Jane ile çöküntüdeki ilişkisiyle tam bir zıtlık oluşturur. Richard, diğer gözünü de kaybedince, o ve Thomasina, oyunun son derece çarpıcı final sahnesinde, gözleri görenler için var edilmiş bir dünyada iki kör insanın nasıl yaşayabileceğinin temel sorusuyla karşı karşıya kalırlar. İki ayrı düzlemde ilerleyen oyun, körlüğü deneyimlemek üzerine sarsıcı bir çalışma olduğu kadar karanlığı delmeye çalışan bir aşkın öyküsüdür.

Sizce bu oyunla ilgili olarak, izleyenler baz alındığında, ne gibi bir misyon üstlenmiştir diyebiliriz?

Tufan KARABULUT

(oyuncu, yönetmen - Apaçık)

"Göz hiçbir şeyin özünü göremez; doğru bir kürek suda eğri görünür." diyor Montaigne. Phil Young'ın üç oyuncusuyla gerçekleştirdiği doğaçlamalar yoluyla yazılan "Apaçık" Montaigne'nin bu sözünü doğrular nitelikte. Duyularımızla algıladığımız dünyanın yanıltıcı olabileceği, asıl olanın özümüzle yaşamı kucaklamamız gerektiği üzerine bir oyun diyebiliriz. Oyunun final sahnesinde adam kadına şöyle bağırır: "...sen sadece kör değilsin, hiçbir şeyi göremiyorsun. Senin için kör!" Günümüzde her şeyin git gide maddiyata döküldüğü, insanın giderek kendi insansal özünden uzaklaşmaya başladığı, aşkın ve sevginin kaybolmaya yüz tuttuğu şu günlerde aşkın gücüyle karanlığı

delmeye çalışan iki insanın öyküsü, bana son derece etkileyici geldi. Oyunu, insanın kendi insansal özüne tüm açıklığıyla (apaçık) bir yolculuk olarak görüyorum.

Bu oyunda sizi en çok etkileyen replik nedir?

Özgü NAMAL (oyuncu - Apaçık)

Beni "Apaçıkta en çok etkileyen replik; kadinın, birlikte yedikleri bir akşam yemeğinden sonra adamın evine kahve içmeye geldiği ilk sahnede söylenen şu sözler:

Richard: ..söylesene, sana daha yakın oturmamı istemen de bununla mı ilgili?

Thomasina: Hayır, dikkatimi toplamamla ilgili...

Richard: Neye?

Thomasina: Sana.

Richard: Bana mı?

Thomasina: Bana ne kadar yakın olursan seni o kadar iyi anlarım.

Oyunda, ruhsal yapısı iniş çıkışlı olan bir bayan tiplmesiyle çıkıyorsunuz karşımıza. Bu durumla ilgili olarak "klasik bayan psikolojisi" şeklinde bir genelleme yapılabilir mi?

Sibel TAŞÇIOĞLU

(oyuncu - Apaçık)

Kısmen de olsa evet. Örneğin; ben böyle bir ilişki yaşıyor olsaydım Jane'e yakın bir tutum sergilerdim açıkçası. Ancak oyunun sonlarına doğru, iplerin kopma aşamasındaki tepkisinin dozajı tartışılır. Yine aynı sahnede ironiyle karışık bir öç alma isteği var. Bunun klasik bayan psikolojisine çok uzak durmadığını düşünüyorum. Davranış biçimi tespitinize gelince; evet, grift bir ruh halinden söz edilebilir. Fakat önemli bir ayrıntının altını çizmek isterim. Bu durum Jane'nin dengesiz bir insan olduğu şeklinde algılanmamalı. Tutum ve davranışlarında duygularıyla hareket eden biri sadece.

